

Με αφορμή την παρέμβαση τής αμερικανικής κυβέρνησης για να σώσει από την χρεοκοπία δύο κολοσσούς χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς και γενικά την κρίση που αντιμετωπίζει το οικονομικό κατεστημένο, σήμερα αναδημοσιεύω μια διαφωνία ανάμεσα στον γνωστό υποστηρικτή τού νεοφιλελευθερισμού κ. Ανδριανόπουλο και τον δημοσιογράφο ΣΤΑΘΗ Σ. που συχνά φιλοξενεί η στήλη και αφορούσε στον ρόλο του κράτους στην ανάπτυξη μιας χώρας.

«Το «πολύ κράτος» επιβραδύνει την ανάπτυξη λένε οι νεοφιλελευθεροί. Η Νορβηγία όμως που έχει πολύ πιο «πολύ κράτος» απ' τις ΗΠΑ αναπτύσσεται με πολύ γρηγορότερους ρυθμούς. Το ίδιο και η Σουηδία ή η Φινλανδία», έγραψε προ ημερών ο ΣΤΑΘΗΣ Σ. προκαλώντας την αντίδραση του κ. Ανδριανόπουλου:

«Όπως θα το περιμένατε άλλωστε, εκτιμώ πως οι απόψεις σας περί μεγάλου και μικρού κράτους δεν είναι ακριβείς. Η Νορβηγία κινείται σε πορεία ευημερίας με μεγάλο δημόσιο τομέα, αλλά με πάμφθηνη ενέργεια λόγω γιγαντιαίων υδροηλεκτρικών υποδομών, αλλά κυρίως μετά την ανακάλυψη του πετρελαίου της Βόρειας Θάλασσας. Καθ' όσον αφορά στη Σουηδία η πετυχημένη σοσιαλδημοκρατική κυριαρχία στηρίχθηκε σε μια αδιατάρακτη οικονομική πορεία που, την ώρα που οι υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης πολεμούσαν τον Αξονα, η Στοκχόλμη πουλούσε όπλα και άλλα προϊόντα της βαρειάς της βιομηχανίας στη Ναζι-

Κόσμια και... μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

στική Γερμανία. Τελευταία ήρθαν και εκεί οι συντρητικοί στην εξουσία, με μεγάλη πλειοψηφία, ακριβώς επειδή οι δημόσιες δαπάνες και η μεγάλη φορολογία γονάτισαν την οικονομία και την οδήγησαν σε αδιέξοδα. Καθ' όσον αφορά στη Φινλανδία επισημαίνω την

ψε:

Εν πρώτοις ο μεγάλος δημόσιος τομέας της Νορβηγίας είναι αυτός που είναι υπεύθυνος για την αξιοποίηση των «πάμφθηνων πηγών ενέργειας» των «γιγάντιων υδροηλεκτρικών υποδομών» και την καλή διαχείριση των εσόδων απ' τα

Πολύ ή λίγο κράτος;

ελαστική αγορά εργασίας, τους σημαντικά μεγάλους έμμεσους φόρους αλλά και τις ριζικές αλλαγές στην παιδεία (και την καθαρά εμπορευματοποιημένη έρευνα) που εδώ προκαλούν ξεσηκωμούς φοιτητών και πανεπιστημιακών. Για τις ΗΠΑ έχετε απόλυτο δίκιο. Άλλα η πολιτική Μπους έχει εγκαταλείψει τον νεοφιλελευθερισμό από την πρώτη του κιόλας θητεία (επιδοτήσεις, δασμοί, δυσθεώρατες δημόσιες δαπάνες) και θυμάμαι τότε ντόπιους αναλυτές να πανηγυρίζουν για την επιστροφή της κρατικής παρέμβασης».

Απαντώντας ο ΣΤΑΘΗΣ Σ. έγρα-

πετρέλαια. Αυτό δεν είναι κακό! Εις ό,τι αφορά τη Σουηδία τώρα. Είναι μάλλον ασθενής εξήγηση η αναγωγή της υπερεξηντάχρονης ευημερίας της χώρας στην κατάπτυση πρακτική των εμπορικών συναλλαγών με τους ναζί. Εξάλλου και στα διαλείμματα, κατά τα οποία σε αυτήν τη χώρα κυβέρνησαν πολύ αργότερα οι συντρητικοί, με σοσιαλδημοκρατικό πρόγραμμα αναγκάσθηκαν να κυβερνήσουν. Βεβαίως καπιταλιστική η Σουηδία, αλλά όταν επιχειρήθηκαν μονεταριστικές μεταρρυθμίσεις, ανακλήθηκαν αμέσως μετά τις πρώτες υποψίες... καταστροφής.

Για τη Φινλανδία θα ομολογήσω ότι έχετε δίκιο. Υπάρχουν στο μοντέλο της αμφιλεγόμενες πλευρές... νεοφιλελευθερού προσανατολισμού, όπως η «εμπορευματοποιημένη ακαδημαϊκή έρευνα» (καθώς ο ίδιος λέτε) που προκαλούν όντως την οργή της ακαδημαϊκής κοινότητας (καθώς, επίσης, παραδέχεσθε).

Τέλος για τις ΗΠΑ (όπου παραδέχεσθε πως έχω δίκιο), δίκιο έχετε κι εσείς! Ο νεοφιλελευθερισμός δεν αφέθηκε να φθάσει στα άκρα (και να τα κάνει ακόμα πιο πολύ μπάχαλο). Ομως, κ. Ανδριανόπουλε, αυτό σας το επιχείρημα μου θυμίζει ένα άλλο επίσης ασθενές επιχείρημα ημών των φιλοσοβιετικών κάποτε: ότι ο πραγματικός σοσιαλισμός θα ήταν καλύτερος απ' τον υπαρκτό - όταν η Ιστορία το επέτρεψε. Ακριβώς διότι η πράξη σκότωσε τη θεωρία.

Αλλά, αν για τους λαούς ο σοσιαλισμός παραμένει, μάλιστα θα έλεγα επανέρχεται ως αίτημα, για τον νεοφιλελευθερισμό, πλην πλουσίων, ουδείς μπορεί να ισχυρισθεί το ίδιο. Ήδη φαντάζει ωσάν εφιάλτης: «έφαγε» πολύ περιβάλλον, παρήγαγε πολύ πόλεμο και συσσώρευσε εφιαλτικά πολύ -και συνεπώς αντιπαραγωγικό- πλούτο, όσον και εικονικόν - εξ ου και οι συνεχείς κρίσεις.

Οπως και νά 'χει το ερώτημα (και) της εποχής μας δεν είναι «πολύ» ή «λίγο» κράτος, αλλά τι κράτος! Στα χέρια ποιας τάξης και με τι στόχους;

* Λίμπεραλ

Το αναπόφευκτο συνέβη και ο Μπρένταν Νέλσον δεν είναι πια αρχηγός των Λίμπεραλ. Αντικαταστάτης του ο φιλόδοξος, Μάλκολμ Τέρνμπουλ, ο οποίος έχει μπει πια στον δρόμο που οδηγεί στην πρωθυπουργία, αν μπορέσει να παρουσιάσει το Λίμπεραλ. Πάρτι με ανθρώπινο πρόσωπο.

Γι' αυτό, άλλωστε, στην πρώτη του συνέντευξη Τύπου είπε ότι γνωρίζει τί θα πει να μην έχεις χρήματα, να ζεις στο ενοίκιο κλπ., που αν θέλουμε τα πιστεύουμε. Επειδή η πείρα με έχει διδάξει ότι ο χορτάτος δεν θυμάται τον πεινασμένο και -δυστυχώς- οι φτωχοί που πλούτισαν είναι πολλές φορές πιο σκληροί απέναντι στους λιγότερο τυχερούς, από αυτούς που γεννήθηκαν πλούσιοι.

Με το πολιτικό σκηνικό στην Αυστραλία θα ασχοληθούμε εκτενέστερα αύριο, αλλά αξίζει να τονίσουμε τον αξιοπρεπή τρόπο με τον οποίο ο Δρ Μπρένταν Νέλσον δέχτηκε την απόφαση των συναδέλφων του.

Ο Δρ Νέλσον, όπως ο Μόρις Ιέμα, είναι έντιμοι και ευσυνείδητοι πολιτικοί που έκαναν το καλύτερό τους για να ανταποκριθούν στα αρχηγικά καθήκοντά τους, αλλά δυστυχώς δεν είναι κομμένοι και ραμμένοι γι' αυτό το ρόλο.

***Γιατί οι Λίμπεραλ δεν άλλαξαν και την υπαρχηγό τους στις προχθεσινές εκλογές για την αρχηγία; Η Τζουλί Μπίσσοπ εκφράζει τις απόψεις των λεγόμενων «στεγνών» στο Λίμπεραλ Πάρτη, δηλαδή τους υπερσυντριτικούς τύπου Χάουαρντ και θα παρακαλουθεί κάθε βήμα του μετριοπαθούς, Μάλκολμ Τέρνμπουλ. Σκέτο παθητικό δηλαδή η και Μπίσσοπ, γιατί θα θυμίζει στους ψηφοφόρους έρετε ποιόν, που ο λαός έστειλε στο σπίτι του επειδή τον είχε βαρεθεί.

* Συγκέντρωση ηλικιωμένων

Η Δημαρχία του Randwick σε συνεργασία με την Παραπεμπική Υπηρεσία Ηλικιωμένων του Ανατολικού Σίδνεϊ σας προσκαλούν σε μια ιδιαίτερη εκδήλωση της δημαρχίας Randwick για την πρωθηση της υγειεινής διατροφής και διαβίωσης των ηλικιωμένων που προέρχονται από μη αγγλόφωνο περιβάλλον.

Η Εκδήλωση της 22ας Σεπτεμβρίου στο Κέντρο Ηλικιωμένων της Maroubra, 6 Alma Street, (δίπλα στο πολυκατάστημα Franklins στο Anzac Parade) στόχο έχει να ενημερώσει τους ηλικιωμένους στα θέματα διατρο-

φής, εξάσκησης, αντιμετώπισης του άγχους και της κατάθλιψης.

Αυτή είναι η πρώτη εκδήλωση και θα ακολουθήσουν σεμινάρια με συγκεκριμένα θέματα και πληροφορίες που αφορούν τους ηλικιωμένους μας.

Θα υπάρχει διερμηνέας για όλους όσοι δε γνωρίζουν την Αγγλική γλώσσα. Θα χαρούμε πολύ να σας φιλοξενήσουμε στο Κέντρο Ηλικιωμένων Maroubra τη Δευτέρα 22 Σεπτεμβρίου.

Εάν επιθυμείτε επικοινωνήστε με τον Βασίλη Γκονόπουλο στο 9700 8872, Δευτέρα με Τετάρτη.

* Αύξηση στις συντάξεις

Η απόπειρα των Λίμπεραλ να περάσουν από το Κοινοβούλιο αύξηση \$30 την εβδομάδα για μοναχικούς συνταξιούχους ασφαλώς είναι καραμπινάτη δημιαγωγία, αλλά όταν είσαι συνταξιούχος και δυσκολεύεσαι να φας έστω μια φορά την ημέρα, πολύ λίγο σε ενδιαφέρει αυτό.

Ομως η πρόταση των Λίμπεραλ, που είναι αντιγραφή παλιάς πρότασης των Πρασίνων, είναι πολιτικά επικίνδυνη θα προκαλέσει την οργή των ζευγαριών συνταξιούχων οι οποίοι δεν κολυμπούν ακριβώς στα πλούτη. Γι' αυτό, άλλωστε, η κυβέρνηση Ραντ αποφέυγει να υιοθετήσει την πρόταση.

Μια λύση για το πολύ δύσκολο πρόβλημα θα ήταν να επιβληθεί ένας ειδικός φόρος 1% ή 1,5%, όπως π.χ. το Μέντικερ, στα μεγάλα εισοδήματα ιδιωτών και επιχειρήσεων για να καλυφθεί μια αύξηση μεγαλύτερη από \$30 την εβδομάδα. Επειδή σύμφωνα με χθεσινή στατιστική, ακόμη και με την αύξηση αυτή το 30% των συνταξιούχων θα ζουν κάτω από το όριο τής φτώχειας.

* Καλό!

Ένας άντρας ρωτά το γιατρό αν θα ζήσει μέχρι τα 100.

Ο γιατρός τον ρωτά: Πίνεις, καπνίζεις;

- Όχι, απαντά ο άντρας.

Γιατρός: Ξενυχτάς, παίζεις χαρτιά;

Άντρας: Όχι βέβαια, π